

Z Pardubic, 27. února 1954¹

Moji nejdražší,

pokoj a láska Boží Vám všem! Nevím, jak vyjádřit na tyto řádky tolik vzpomínek, přání, vděku – za balíček, návštěvu, dopis, který jste mi sice poslali, ale ještě jsem ho nedostala. Poslední jsem obdržela 14. prosince 1953. Ale těším se, že mi ho přece ještě dají. (Už ano, ale 1 list, ne Emil.) A balíček? Emilko, díky!! A všem ostatním! Jaká radost byla z Edinčiného pečiva! Vše přišlo v pořádku a bez porušení. Můj balíček přišel 31. prosince.

Současně s tímto dopisem posílám povolenku na zdravotní balíček – Emilce, jak mi říkala, ale mám obavu, jestli ji nezatěžuji. Však Vy jí to ostatní nahradíte, vím to a prosím o to. Kdyby mi to výslovně neříkala, neposílala bych to jí, ale Vám někomu. Psát i návštěvu mám vždy za 2 měsíce, tak se nebojte, o mne. I kdyby to bylo někdy třeba později, buďte klidní.

Jsem v rukou Božích, co více? A jsem spokojena se vším. Víím, že je to vůle Boží, abych Pánu Bohu takto sloužila, a to stačí. To sílí i blaží. Na Vás všechny, všechny moc vzpomínám a duchem sleduji Vaše práce, starosti, bolesti a snahy a snažím se Vám pomáhat svým způsobem.

Řádků ubývá a já tedy – Vám, drahým dětem, Lídě, Vlastimile, Daniele a všem – Věroslavě, Dagmar, Anežce – tisíce pozdravů a díků! Za pozdravy, za všechno! Kéž je Lída už zdravá! Bojím se vždy o ni a každá zpráva o ní těší. Líbám ji a ujišťuji denními vzpomínkami. – Fanyinka je ještě v nemocnici? Ubožátko! Jak je švagrové Toničce? Peníze neposílejte! Piště až mezi 10. – 20. dubnem. Gustečku, děkuji Ti za vše. Tynuško, mám z Tebe radost, stále vidím Tvé modré oči s úsměvem a slzami.²

Líbá Vás Vaše Vojtěcha.

¹ Antonie Hasmandová, číslo zákl.: 1271, výhodnostní skupina I., bratrovi, Augustinovi Hasmandovi, Huštěnovice

² V dopise jmenuje vedle sourozenců a neteří a příbuzných nejdříve své řádové spolusestry.